

Mécses

a Szent Anna Egyházközség hivatalos kiadványa

***„Hálát adok neked, Uram, a népek között,
zsoltárral dicsérlek a nemzetek között,
mert irgalmad felér az égig,
és hűséged a fellegekig.”***

(Zsolt 57, 10-11)

Ajánló:

Krisztus az Isten szeretet - Márai Sándor : A szívről - Az ember, „bűntől fenyegetett lény” - A magány csöndje
A bűnbánatról - Építsünk hidat - Papok Európa Bajnoksága - Ferences hősök emlékezete
„Jépatojta van?” - Dienes Valéria: Bűnbocsánatról - A magányról

Pillanatképek az egyházközség életéből

Balázsáldás

Házszentelés a plébánián,
vízszentelés a templomban

Pillanatok
a katolikus óvodában

5. helyezett magyar papok csapata
a gyulai teremlabdarúgó EB-n

Krisztus az Isten szeretet, társadalmi középpontja

A kétezer éves kereszténységnek a legnagyobb öröm ünnepe és éltető isteni forrása a Húsvét. Az ünnep Szent-időben zajló isteni eredetéről az tanúskodik, hogy a világegyetemben mozgó fizikai és metafizikai lét, tér és idő, lángoló tűz-szerkezetében nem foszlott szét. Évezredekken keresztül folyó történelmünk filozófiájának és teológiájának megfogható és megfoghatatlan gondolati és gyakorlati életében, Krisztus saját keresztjével és feltámadásával, élethűen tárja fel önmagát. Krisztus élete és tanítása az emberi szíveknek és lelkeknek ős-csirájában Isten által lüktetett katartikus öröm vagy bánat. Ezt a várakozásaiban megfeszülő állapotot a saját korszakát elemző erdélyi költő Dsida Jenő a Húsvét várás című versében elevenünkbe vágóan írja meg.

*„Sok esztendő könnyek
száraz nyomában*

*az életre kelt nagyszombati
Krisztus*

*kicsi szobámban vajon el-
talál?”*

A bűn Krisztus keresztre feszítésével elérte azt a tetőfokot, amely az egyént és az emberi társadalmat kiszolgáltatottá tette. Ádám és Éva az áteredő bűn elkövetése pillanatában, már az egyéni embert és az emberiség családját is eltávolította az éden fáitól, vagyis a jó, - ellenkezőire fordult, az ember és az emberiség fizikai és metafizikai lelkében.

Pilinszky János a bűnben megmártózott huszadik század emberének és emberi közösségeinek életvitelét formálja a versében művészeté.

*„Hol járnak már az éden fáitól;
Világunk büszke madarának
Csőrében porladunk.”*

Karl Rahner a zseniális katolikus teológus a bűn következményeinek lényegét a Hit Alapjai című művében így fogalmazza meg:

„A bűn következménye mindaz, ami egyéni élettörténetünk vagy a

ken keresztül megnyilvánulnak, nem csak a történelemben zajló életünkre van hatással, hanem a metafizikai szférákra is. A bűn lényege tehát nem más, mint Isten meghatározott fizikai és metafizikai, ezen belől szellemi és erkölcsi leiratának a semmibe vétele. Isten meghatározó lényege, hogy Szent (Szenségi állapot), a bűn nélküli lét állapot, mert csak az lehet Mindenható, aki Szent; tanítja a nyugalmazott bibliikus professzor Dr. Visnyei Lajos. A bűn nélküli létállapot (Szenségi állapot), a Krisztusi élet tanításán keresztül a történelmet és az egyéni élet állapotát, Isten Szent állapota felé irányítja.

A kérdés csak az, hogy a mai ember tud-e a jóra fogékony lenni, vagy a jóra való fogékonysága a Szenségi élet állapotok elhanyagolása miatt, a lelkében elhamvad. Vajon személyes lelkületünkben és a társadalmunk lelkületében felfedezzük, és tovább visszük-e az egész magyarság életében az Evangélium hű tanítását? Pl. Szent Máté 22-37 bibliai fejezetében így fogalmaz:

„Szeresd Uradat, Istenedet teljes szivedből, teljes lelkedből és teljes elmédből.”

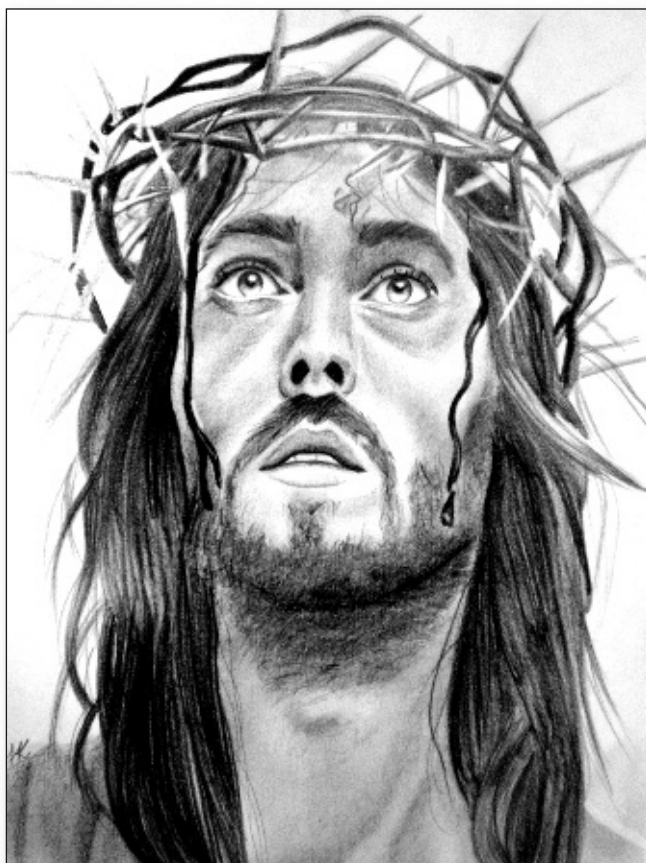
Ez az első parancs a legnagyobb.

A második parancs társadalmi szempontból a legemberibb és a legépítőbb:

„Szeresd embertársaidat, mint saját magadat.”

Ezek az igazságok nyilvánvaló, hogy felülállnak az emberek kicsinyes társadalmi törvényei felett.

Folytatás a következő oldalon

kollektív történelem folyamán megismerünk az emberi létezésnek ezekből a sajátosságaiból, vagy, hogy konkrétan el tudnánk képzelni egy bűn nélküli létezési módnak a halállal, tudatlansággal stb. ellentétes egzisztenciáljait, - „

A tudós teológus e gondolatai felhívják az európai teológusok, filozófusok, művészek figyelmét arra, hogy a kollektív bűnök és az egyéni bűnök, amelyek az objektív világunkban, gondolatainkon és tettein-

Az Isten szeretet

Folytatás a 3. oldalról

Krisztusnak az emberiség történelmében az Atya igazságát kellett hünen képviselnie, majd a keresztre vinnie a világ bűnei és a társadalmi törvények korlátoltsága miatt. Már az Ószövetség Bölcsesség könyvében is felfedezhetjük, hogy a Szent író különbséget tesz az Isten irgalmával élő emberek életvitele és a törvényekhez görcsösen ragaszkodó emberek életvitele között. Például a 2,12 fejezetben így módon fogalmaz:

„Leselkedjünk az igazra, mert terhünkre van. Szembeszáll tetteinkkel.”

A 2,13 bekezdésbe pedig így módon fogalmaz:

„Dicsekszik, hogy ismeri az Istent, és az Úr gyermekének mondja magát. Vádol bennünket, amiért így gondolkodunk míg ránézni se jó. Mert életmódja elüt a másokétól és szokatlanok az útjai.”

A fent idézett bibliai szöveg azt bizonyítja, hogy az emberiség a jó és a rosszról való gondolkodása, egyéni és kollektív életvitelében, akkor se, de most sem tud különbséget tenni.

Így volt ez Krisztus életével is.

János evangéliumának a 19,7 fejezetében olvashatjuk a következőket:

„Nekünk törvényünk van, s a törvény szerint meg kell halnia, mert Isten fiává tette magát.”

Ebből a Jánosi megfogalmazásból nyilvánvalóvá válik, hogy Krisztus korában is és az utána következő századokban is, állandó jelleggel az emberek számára fontosabb volt a rossz társadalmi törvények betartása, mint Jézusnak a szeretet igazságairól szóló tanítása.

A társadalmi törvények majdnem minden esetben az alkotó emberek tisztességének és szellemi kibontakozásának korlátozására szolgálnak, olykor elősegíti a társadalomba végbemenő negatív irányvonalait. Nyíri Tamás filozófus és teológus profesz-

szor, Az Ember Társadalmi Léte című kiskönyvében, azt fogalmazza meg, hogy az ember az egyetemes társadalmi lét-felépítésében, sok esetben csak eszköz volt. Ezt az emberi értékviszáltságot igazságosan figyelte meg, amikor így fogalmazott:

„A nyugati filozófia legértékesebb hagyománya, hogy a személy sohasem eszköz, hanem mindig cél.”

Ez azt jelenti, hogy valamennyi érték a személyre irányul, a személy abszolút érték. Ezekkel a gondolatokkal a teológus professzor nem a világ egész Isten középpontúság helyére akarja helyezni az embert, hanem csak a társadalom közösségének életminőségébe ad legfőbb értéket. A Jézus által meghirdetett és akár hazánkban is megvalósulásra váró szeretettanítás az ember lelki életét és ezen keresztül a társadalmát átszövő fizikai és metafizikai életet, az Istentől ránk sugárzó szeretet fényébe való Szellemi és Erkölcsi felszabadultságot akarja megvalósítani. Jézus az Atya szeretetéből kinyíló ember szeretet személyekre szóló szeretet lángtanítása felül emelkedik isteni mivoltának lényegéből az ember által megalkotott társadalmi törvényeken. Jézus Isten-ártatlansága az emberiség érthetlenségé-

nek bűne. Pusztán társadalmi törvénysértést követett el, mert Isten fiává tette magát, de ez a történet azért alakult így, mert valóban Isten fia volt, és az események az Isten akarata szerint történtek.

A Bölcsesség könyvének 2,18 fejezete igazul írja le, az emberiség elbizonytalanodott gondolkodását az Isten lámpásaival szemben:

„Mert ha az igaz az Isten gyermeke, akkor az Isten pártjára kel, és kiszabadítja ellenségei kezéből.”

A Bölcsesség könyvének ezen bekezdése, ékesen bizonyítja az emberi gonoszságnak olykor primitív megnyilvánulását, pártoskodását; ha Isten gyermeke, akkor álljunk mellé, mert hasznot is húzhatunk belőle, de ha nem az Isten fia, akkor: Mit is tegyünk? A bibliai prófécia Jézus esetében be is következett, de a történelmet olyan mértékben áthatotta Krisztus halálának és feltámasztásának szellemi és erkölcsi erejének hatása, hogy a világ összes társadalmi létét, Isten bölcsességének öntranszcendáló – állapotának fényével átformálta és az emberiség felemelkedésének megvalósítását segítette elő.

Szilágyi László

Márai Sándor : A szívről

“De amíg azt hiszed, hogy dobog valahol egy szív, mely érted dobog, bocsáss meg az embereknek. Egy emberi szív, mely önzetlenül érez irányodban, elég, hogy megbocsáss mindazoknak, kiknek önző és komisz szívét megismerted; elég, hogy megbocsáss az emberek összességének.

Nem kell sok ahhoz, hogy e reménytelenség közepette megengeszteljenek. Egy ember elég. S nem igaz az sem, hogy nem találkoztál ezzel az emberrel. Csak éppen ideges voltál, vagy türelmetlen és mohó, s odébb mentél. Mert ember vagy, s mert ilyen az emberi szív.”

Az ember, „bűntől fenyegetett lény”

Az ember üdvössége felé vezető útján nehézségekbe ütközött, az eredeti bűnnek köszönhetően, mely nehézségek, korlátok gátolják az Istenre való irányultságát, amely gátat egyedül Isten érintése, kegyelme tudja megsemmisíteni. Ezt a gátat bűnnek nevezzük, amely által az ember eltávolítja magát Istentől. „A bűn (mint tett) a szó szoros értelmében („súlyos bűn”): a szabad, egzisztenciális szempontból alapvető döntés Isten akarata ellen, amelyet Isten kinyilatkoztatott a természet és a kegyelem rendjében, valamint a szóbeli kinyilatkoztatásban...” Az ember gyengesége gyakran arra készteti, hogy tetteiben Isten ellen döntsön, és ezzel megakadályozza Isten feléje való közeledését a kegyelemben. „Csak akkor foghatjuk fel a bűnt igazi mivoltában, mint elzárkózást az isteni önközlés felkínálása elől, ha igazi partnerkapcsolatra és közvetlen barátságra lépünk Istennel, kegyelme, azaz önközlése által, és csak a megbocsátásban – amelyet elfogadunk és hagyunk megvalósulni – érthetjük meg, hogy mi a bűn, amely bocsánatot nyer, mert a bűnnel szükségképpen együtt járó bűn-

tetés éppen az a vakság, hogy az ember képtelen meglátni bűnének szörnyűségét.” A bűnnek szörnyűsége az, hogy a felénk közeledő szerető Istennek hátat fordít az ember, visszautasítja Isten szerető önközlését, kegyelmét, amely által felemelni akarja, amely által egyengeti, és simábbá teszi az üdvösség felé vezető emberi utat.

Az embert állandóan fenyegeti ez a bűn. Isten azonban saját képére és hasonlatosságára teremtette az embert, és azt akarja, hogy teremtménye túltegye magát ezen a veszélyen. Ezért kegyelmével, önmagát az ember számára adásával, mindig kész megbocsátani, és újra helyreállítani az emberrel való partnerséget.

Az ember transzcendentális szabadsága saját erkölcsisége megvalósítása következtében állítható, amely erkölcsiség, Isten elfogadásában és Istennek való átadásban valósítható meg. Az Isten megbocsátó kegyelme megújítja az ember erkölcsiségét, és tisztává teszi a bűntől, amelyet csak a halál után szabadul meg. „Az erkölcsös élet olyan önmegvalósítás, amely beilleszkedik a transzcendencia vonzásába. Ez az önmegvalósítás

egyenértékű Isten kegyelmi önközlésének elfogadásával.” Ebben az összefüggésben, bár az ember mindig veszélyeztetett helyzetben van, mégis azt mondhatjuk, hogy Isten kegyelme által újjászületik, és azt elfogadva visszanyeri emberi szabadságát, és e kegyelemből fakadó tettei által haladhat üdvössége felé, egyre jobban igazolva Istenre való hasonlóságát.

A konkrét vallásgyakorlás szempontjából elemezve ezt az isteni újjáteremtő kegyelmet, - amely bár érthetetlen az ember számára, mégis mennyei boldogsággal tölti el azt, aki kitarja teljesen lelkének kapuit a felénk áradó kegyelem előtt – le kell szögeznünk, hogy Isten, Jézus Krisztus alapította szentségek által, - amelyeket az Egyház „kincstárába” helyezett – szeretné átalakítani teljes lényünket. És miként a megváltás nagy művének megvalósítását, Isten úgy rendelte „folytatódni”, hogy egyetlen Fiát küldte a keresztt oltárára, úgy elvárja az embertől is, hogy megnyissa szívét örök életet adó, kegyelmet közvetítő szentsége előtt.

T.B., Rahner nyomán

A magány csöndje

A februári kemény tél az egyedül élő emberek felé fordította a figyelmünket. Magára maradottság ilyenkor akár végzetes is lehet. Nem csak az élelem és a tüzelő életmentő, hanem a jó szó, azaz a beszélgetés, a napi meglátogatás. Szerencsére a brüsszeli nagyurak az önzetlen segítséget még nem tartják a szabadságjogok megsértésének. Az egyedüllét nem azonos az elhagyatottsággal, s a magány is más, mint a magányosság.

Jézus élete során többször visszavonult az emberektől. Pusztában, elhagyatott helyen magányban

„töltötte fel” lelkét, mintegy példát mutatva nekünk is hasonló cselekedetre.

Bizony jó időnként kiszakadni a mindennapos robotból, jó elcsendesedni, akár könyvet olvasva, természetet járva vagy csak úgy magunkba lenni. Valahogy úgy, ahogy Kós Károly mondta, amikor visszavonult az elszakított erdélyi birtokára s magára hagyatódott: „Nekem itt a helyem, s ha semmit sem tudok tenni, akkor nézem, hogy nő a fű.”

Egyedül a magány csöndjében tud építkezni a lelkünk. Ilyenkor tudjuk eddigi cselekedeteinket, gondolata-

inkat átértékelni. A múltat megváltoztatni már senki sem tudja, de hibáinkat kijavítani, bűneinket jóvátenni még igen.

S e csöndes visszavonultság alkalmas arra, hogy útmutatót adjon nekünk, mi az, amit még a múlt hibái miatt gyorsan meg kell tennünk, hogy utána egy tisztább jövőt építhessünk.

A csöndes elmélkedéseket próbáljuk életvitelünkbe építeni. S év közben, ha lehet többször is éljünk a lélektől-teköző módszerrel.

Dr. Horváth György

A bűnbánatról

Kedves Olvasó! Nagyszerű szentjeink kiváló útmutatást adnak a bűnbánat őszinte gyakorlására. Ezekből válogattam, hogy segítsen bennünket a megtisztulásban.

Szent Tamás szerint háromféle bűnbánati cselekedet van: böjt, ima és testi vagy lelki alamizsna. Ne gondold tehát, hogy nem tartasz bűnbánatot, ha nem sanyargatod testedet és nem böjtölsz gyakran. Mert az ima és az alamizsna pótolja ezeket, és ez által eleget teszünk keresztényi kötelességünknek.

Szalézi Szent Ferenc a következőket mondja ezzel kapcsolatban: „Jó az önmegtagadás és jó a testet keresztire feszíteni, de sokkal inkább szükséges, hogy hajlamainkon és szenvedélyeinken uraljunk, szívünket mindjobban megtisztítsuk és nemesítsük.”

Aki fáradságot, betegséget, lelki szárazságot, sorscsapásokat megadásokkal fogad, bűnbánatot tart, amely annál kedvesebb Isten szemében, minél kevésbé volt része annak megválasztásában.

Sokszor egy egyszerű önmegtagadásnak, mellyel valaki az isteni gondviseléstől reá bocsátott kereszteteket állandóan megadással fogadja, sokkal nagyobb értéke van, mint az önmaga által válasz-

tott kemény bűnbánati cselekedeteknek, melyek feltűnést és könnyen öntetszést keltenek. Aki nem habozik bármit is elfogadni, ami őt Isten rendelkezéséből éri és semmit sem keres az isteni rendelkezésen kívül, az sohasem fejezi be a napot Krisztus keresztségében való részesedés nélkül. Isten ugyanis éppúgy gondoskodik keresztéről és szenvedéséről, mint ahogyan gondoskodik a mindennapi élet szükségleteiről.

Szent Jeromos tanítja, hogy az ördög rendkívüli szigorúságra és bűnbánatra ösztönzi a lelket, amelyet nem bír a jótól visszatarítani, hogy az a túlzás elnyomja a lelket és beteggé tegye a testet. Sok erényes és szentéletű ember esett már ebbe a csapdába.

Szent Ágoston mondja ki azt a szép és bölcs gondolatot, mely mindig zsinórmértékül szolgálhat nekünk: „Testünk szálnalmas beteg, aki a lélek szerető gondjaira van bízva, ez nyújtja neki a szükséges orvosságot. Amilyen sokfélék az ő igényei, éppoly sokfélék betegségei is. Az éhség, a szomjúság, a fáradság, megannyi betegsége a testnek, melyeket a léleknek kell okosan és megfelelően gyógyítani. „Aki e szerint cselekszik, magának a Teremtőnek tartozó engedelmség köte-

lességét teljesíti.”

Azok a szentek, akik rendkívüli önsanyargatásokat vittek végbe, csodálandók, de nem utánzandók. Mindazt, amit ők tettek, - mondja Chantal Szent Franciska - tisztelnünk kell, de nem mindent utánozni.

Szalézi Szent Ferenc tanítja: „A gonosz szellem keveset törődik azzal, vajon sanyargatjuk e testünket vagy nem, csak tegyük ebben saját akaratunkat. Nem a testi önmegtagadástól fél, hanem az engedelmségtől. Létezhetik-e nagyobb önmegtagadás, mint ha saját akaratunkat állandó megadásra és engedelmségre kényszerítjük?„

Kérjük a Szentlelket, segítsen abban, hogy lelkünket mihamarabb alkalmassá tegyük a bűnbánatra. Akarjuk szebbé formálni szívünket, jellemünket, és tartsuk féken indulatainkat, hogy a feltámadás ünnepére, drága Jézusunk nagyobb örömet lellessen bennünk.

Tartsunk bűnbánatot, járjunk keresztutat, hallgassunk minél több szentbeszédet, hogy lelkünk alázatosabb legyen.

„Áldozat Istennek a kesergő lélek; a töredelmes és alázatos szívet, oh Isten, nem veted meg„ Zs. 50, 19.

Katona Tamás

*Ismerős arcok
(dalszöveg)*

*Mennyi elfojtott érzés, mennyi türelem kéne még?
Mennyi elpazarolt érték volna elég?
Mennyi kárba veszett tehetség tunik el nyomtalan,
S meddig érzem még, hogy sötét fölöttem az ég?*

*Hogyan kéne úgy menekülni, hogy a huségem is megmarad,
Csak olyan dolgokról írni, amirol szabad?
Hogy ne kelljen úgy éreznem, -megint egy barátal kevesebb-
S ez a keseru íz, mi a legtovább itt ragad.*

Építsünk hidat

*Építsünk hidat tiszta szavakból határok fölé,
S elindulhatunk egymás felé!
Építsünk hidat, ha nem megy másképp hát így kezdjük el,
Míg magyar szóra magyar szó fele!*

*Mondd csak, nyugodtan átaludni csaknem száz évet, hogy lehet?
Hogy nem üvölt benned a lelkiismeret?
Mert én szegyet érzek már attól, hogy mást én sem teszek,
Mint, hogy írom a dalt és éneklek neked.*

Papok Európa Bajnoksága

Nagyszerű hangulatban, remek mérkőzéseket és portugál győzelmet hozott a Katolikus Papok Teremlabdarúgó Európa-bajnoksága Gyulán. A hatodik alkalommal megrendezett tornára tizenegy országból érkeztek csapatok, a magyar válogatott pedig még sohasem volt olyan közel az elődöntőhöz, mint ezúttal, s mindössze egy percen múlt a négy közé kerülés. Végül a két püspököt a soraiban tudó honi papválogatott az ötödik helyen végzett. Összességében mindenki nyert, hiszen a résztvevő csapatok elégedetten, szép emlékekkel térhettek haza a gyulai örömfociról.

Idén hazánkban, Gyulán rendezték a tornát, amelyen 11 ország katolikus papválogatottja vett részt. A külföldről érkezett vendégek remekül érezték magukat Erkel Ferenc szülővárosában, a labdamentes időszakban például meglátogatták a Grosics Gyula Katolikus Labdarúgó Akadémiát, megjárták a gyulai várat, no meg kellemes órákat tölthettek a híres várfürdőben is. Az Eb-főtámogatója a Szeged-Csanádi Egyházmegye mellett a MOL és az OTP volt, továbbá az MLSZ is kiemelt figyelmet fordított a tornára, amelyen tiszteletét tette Dankó Béla, a szövetség elnökségi tagja, országgyűlési képviselő is.

Az Európa-bajnokság programjában természetesen a fő helyet minden nap a szentmise foglalta el, ezt

követően reverendából mezbe öltöztek az atyák és következhetek a gólok, aminek nem volt híján a torna, miként az örömfutballnak sem. A hangulatról a Grosics Akadémia növendékei és a Városi Sportcsarnokba kilátogató gyulai futballdrukkerek gondoskodtak, vagyis, komoly szurkolótábor bízta a magyar csapatot, igaz, ugyanígy tettek a bosnyákok, a horvátok és a szlovének is egymás meccsein. A magyar válogatott, soraiban Dr. Kiss-Rigó László szeged-csanádi püspökkel és Palánki Ferenc egri segédpüspökkel, kitűnően helytállt és soha nem járt olyan közel az elődöntőhöz, mint a gyulai eseményen. A horvátok ellen 2-1-re vezetett a Tóth Bálint vezetőedző által dirigált honi papválogatott, ami biztos elődöntőt jelentett volna, ám a vendégek az utolsó percben egyenlítették, így ők jutottak tovább. S milyen az élet, a magyarokat hajszállal megelőző horvátok az elődöntőben hosszabbítás után legyőzték a nagy esélyes lengyeleket, ezzel a fináléba kerültek. Összességében be-

jött a papírforma, ugyanis évek óta a lengyel, a portugál, a horvát és a bosnyák csapat kerül a legjobb négy közé, ami nem véletlen, hiszen említett válogatottakban olyan atyák is pályára léptek, akik korábban élvonalbeli futballistaként kergették a labdát hazájukban.

A tornát végül a sorozatban első alkalommal Portugália nyerte, korábban Horvátország kétszer, Lengyelország háromszor végzett az

élen. A portugálok a finálé rendes játékidejében 1-1-re végeztek Horvátországgal, majd büntetőkkel az ibériai ország atyái győztek 5-4-re. A bronzérem a lengyeleknek jutott, míg a negyedik helyen Bosznia-Hercegovina zárt. A magyar katolikus papválogatott az 5. helyért rendezett mérkőzésen Veress Zoltán duplájával 2-1-re nyert Szlovákia ellen, ez által az 5. helyen végzett.

A szeretet, az örömfutball és a barátság tornáján természetesen nem csak a győztesek mosolyogtak, a küldöttségek tagjai ugyanis kellemes, szép emlékekkel távozhattak Gyuláról. Az esemény ismét elérte a célját.

Eredmények:

A hatodik alkalommal megrendezett Katolikus Papok Labdarúgó Európa-bajnokságának végeredménye: 1. Portugália 2. Horvátország 3. Lengyelország 4. Bosznia-Hercegovina 5. Magyarország 6. Szlovákia 7. Szlovénia 8. Románia 9. Fehéroroszország 10. Ausztria 11. Ukrajna

Ferences hősök emlékezete!

2011. decemberben a Magyar Katolikus Püspöki Kar kijelentette, hogy támogatja az 1944-1954 között vértanúságot szenvedett hét ferences atya boldoggá avatási eljárásának elindítását.

Nagy öröm ez számunkra, akik úgy gondoljuk, hogy nem lehet feledésbe azok élete és mártíromsága, akik a rábizottak szolgálatában, védelmében és Krisztus hű katonájaként adták oda áldozatul a legdrágábbat. Hála sok idős lelkipásztornak, akik titokban meséltek nekünk a hősökről, még akkortájt, amikor a gyilkosok cimborái és szellemi örökösei tobzódtak e Hazában.

Kik voltak a ferences rend XX. századi magyar vértanúi?

P. Köröztös Krizosztom atya, aki ugyan menekülhetett volna, de Újvidéken maradt, hívei körében. Krizosztom atya fennmaradt mondása: „Miért fusson az ártatlan? Amíg hívek jönnek a templomba, a pap nem hagyhatja el a rábizottakat.” Krizosztom atya, aki megjárta a keleti-frontot, súlyos isiászt szerzett, melynek következtében idősebbnek tűnt, pedig csak 35 éves volt. Testi baja miatt öregbarátnak nevezték a hívek. A bevonuló partizánok az öregbarátot elengedték volna (mert korábban egy fiatal partizán életét megmentette), de ő nem ment el, mert rendtársait nem engedték. Ezt követően az összegyűjtött férfiakkal egyetemben 1944. október 28-án zeneszó mellett agyonverték.

P. Kovács Kristóf atyát Újvidéken tartóztatták le a partizánok és Pétervárad felé meneteltették sok-sok fogollyal együtt. Kegyetlenül bántalmazták, vasvesszővel ütlegelték, majd 1944. november 2-án, halottak napján, Indijja nevű község mellett agyonlőtték. 30 éves volt.

P. Hajnal Zénó házfőnök atya, aki a nagyatádi hívekkel együtt menekült a közelgő front elől. Gyékényesen a faluban érte el őket a vörös

hadsereg bolgár alakulata. Húsvétvasárnapján menetoszlopba állították az embereket és elindultak velük. A menetben haladó Hajnal Zénót és Gyékényes plébánosát Martincsevics Pált, - látva papi öltözküket - egy bolgár lovas katona kiszólitotta sorból és agyonlőtte őket. P. Hajnal Zénó atya 45 éves volt.

P. Kiss Szaléz atya, aki Gyöngyösön megszervezte a Keresztény Demokratikus Ifjúsági Munkaközösséget és foglalkoztatta az ifjúságot. Kommunista konkurenciaként élték meg tevékenységét a megszállók, ezért 1946. áprilisban letartóztatták. Kényszervallatása során sem árulta el a rábizott gyónási titkokat. Szovjet (magyarul egyáltalán nem tudó) katonai bíróság ítélete alapján 1946. december 10-én, 42 évesen, Sopronkőhidán méreginjekcióval kivégezték.

P. Lukács Pelbárt atya, aki a hatvani vasutas családok lelki gondozója volt. Kényszermunkára hurcolták a Szovjetunióba. Megbetegedett és ápolás hiányában, embertelen kínok között, 32 évesen halt meg 1948. április 18-án, a szovjetek által megszállt Finn-Karéliában.

P. Kriszten Rafael atya ugyancsak Hatvanból, aki a háború idején nagyon sok ember életét mentette meg. 1944-ben elérte, hogy egy deportálásba induló szerelvényből egy emberekkel teli vagon fordítsanak vissza. A háború után hosszú ideig gondoskodott a nyomorgók élelmezéséről. 1950. június 19-én a szerzetesrendek feloszlatása során az őt védő hatvani híveket brutálisan megverték, őt magát pedig elhurcolták. Életfogytiglani börtönbüntetést kapott, majd a fogság embertelen körülményei között 53 éves korában, 1952. szeptember 15-én meghalt.

P. Károlyi Bernát atya, aki 1929-1938 között Kínában volt misszionárius. 1938-ban hazatért. A zsidó-

üldözés idején ferences habitusba bújtatott üldözötteket, így mentve őket. A front közeledtével, a Kecskemétről elmenekülő köztisztviselők helyett irányította a várost és vezette a kórházat. A kommunizmus hatalomra kerülése után állam elleni szervezkedéssel és (lásd csodát) zsidóellenességgel vádolták. 1949. novemberben letartóztatták.

Menekülhetett volna, de vállalta a szenvedést, ami az igazságtalan és tudatosan egyházellenes ítélet következménye volt. Rabtársai visszaemlékezései szerint őt is kegyetlenül megkínózták. A testi gyötrelmek miatt 62 évesen, 1954. március 2-án meghalt.

Mivel átlagember vagyok, ezért sokszor felteszem a kérdést, hogy miért nincs egy szervezet, aki ugyanolyan vehemenciával keresné a kommunista ÁVO-s pribékeket, vérbírókat, aljas gyilkosokat, mint amilyenekkel keresik a 90 évesnél is idősebb volt német tisztet, magyar csendőröket, akik közül jó néhányat – az állandóan ébren tartandó büntudat érdekében - ártatlanul citálnak bíróságok elé. Sokkal könnyebb dolguk volna, hiszen sokak számára lehet, hogy megdöbbenő, de 1977-ben! (nincs negyven éve) még ült Kádár börtönében magyar katolikus pap, politikai fogolyként.

Ez a kérdés valamiért, úgy érzem nem lesz megválaszolva. Az azonban biztos, hogy magyar katolikus egyházunk egén egyre több fénylő csillag ragyog fel és ez összhangban van Benedek pápa 2005-ben elhangzott gondolatával:

„Ha a vértanúk vére a keresztények magvetése, akkor jogos az elvárás, hogy a harmadik évezredben felvirágozzék az egyház, főként ott ahol legtöbbet szenvedett a hitért és az evangéliumi tanúságtételért.”

Vértanúknak Királynéja, könyörögj értünk, hogy megérhessük!

„Jépatojta van?”

„... mustármag. Amikor a földbe vetik, kisebb minden magnál, amely a Földön van; de ha elvetették, felnő és nagyobb lesz minden veteményénél. Olyan nagy ágakat hajt, hogy árnyékában fészkelhetnek az ég madarai.” (MK 4,30 – 32)

Kicsiny gyermekeink is ilyenek a szentesi Szent Erzsébet Katolikus Általános Iskola és Óvodában. Mustármagocskák.

A legfogékonyabbak mindenre ebben a korban – csoda-e hát, hogy éppen ezért legfontosabb hitünk és feladatunk úgy nevelni őket, hogy oszlopos tagjai legyenek Isten országának.

Az ő testi és lelki fejlődésük érdekében fontos szerepet játszik az életkornak megfelelő, egészséges táplálkozás.

2010-ben mi is beléptünk a Gondolkodj Egészségesen! program országos körforgásába. Az eddigi, heti rendszerességgel tartott egészségnapunkat kibővítettük a Gondolkodj Egészségesen! program által kínált lehetőségekkel. Gyermekek és felnőttek egyaránt megkapták Budapestről az egészségzsákot, tele finomabbnál finomabb biotermékekkel, hasznos tudnivalókkal, játékkal megtöltött füzetkével.

Az első nagy, nyilvános egészségnapunkat hatalmas siker koronázta 2011. januárjában.

Kedves édesanyák, nagymamák jöttek a csoportokba segíteni. Felvontak a zamatos húsú gyümölcsök, a harsogva – harapott zöldségek, amelyeket gyermekeink szétválogattak, megmostak, beszélgettünk róluk... a lelkes nagyobbak pedig köténykéikben, kis vágódeszkákon jókedvűen aprították nagy halom egészségbombává.

Horváth Kata anyukája olyan saját készítésű, különböző ízesítésű sajtokat, aszalt gyümölcsöket hozott,

amelyek láttán a nyál is kicsordult a szánkból – hát persze, hogy minden kisgyermek azonnal kívánta ezeket a finomságokat; azok is megkóstolhatták, akik eddig ózdkodtak a számkra ismeretlen ízeztől.

Tomcsik Réka és Zétike anyukája hatalmas kosár zöldséggel érkezett és itt is maradt munkálkodni. Óvodánk másik csoportját Fekete Nagy Etelka és Szőlősi Katika erősítették.

Mi, felnőttek teljes kiőrlésű lisztből készült süttikkel rukkoltunk elő: tömény, vajás krémek helyett, csinos kis spenótos muffinok és répatorta került az asztalra.

Meghívott előadónk interaktív foglalkozás keretében beszélt a gyermekeknek a helyes fogápolásról.

Délután a szülőké volt a terep: dr. Végh Erika gyermekorvos előadását hallhatták az aktuális gyermekbetegségekről, illetve a megelőzés és kompenzálás gyógyteáiról, biotermékeiről.

Tavasszal már kiskertünk is volt. A csoportszobában hajtattott palántáinkat kiültettük a szabadba: a gyermekek megfigyelhették az apró magocskákból, hogyan lesznek ehető, ízletes növények, amelyeket a parányi kis kezek varázsoltak megfelelő körülmények között ilyenné. Megértették az ok-okozati összefüggéseket. Boldogan szüreteltünk és fogyasztottuk a saját termést: hát persze, hogy sokkal finomabb volt a boltinál!

A gyermekek pszichoszomatikus fejlődésének másik nagyon fontos területe – mindennek az alfája és omegája – a helyes testtartás, a mozgás.

Idei egészségnapunkon, napirendi pontként ezt a területet is megjelöltük annak ellenére, hogy a mozgás az óvodai élet mindennapjaiban is jelen van. A gyermekek saját, befestett talpnyomataikat összehasonlíthatták. Lehetett mezítláb ilyen-olyan járást

gyakorolni; papírtörlőt tépegetni, apró tárgyakat felszedgetni a lábujjakkal. Kreativitásuk határtalan volt – tetszett a lúdtalp – torna.

Meghívott vendégeink 2012. február 10-én, az Egészség- és Reform-élelmiszer Üzlet két nagyon kedves dolgozója volt.

Hatalmas kosaraikban biotermékek, ajándékok voltak.

Most az ő útmutatásaik alapján készül a gyümölcs- és zöldségsaláta a gyermekek aktív közreműködésével.

Előadást hallgattunk 3-6 éves szinten a helyes táplálkozásról. A családok is készültek erre a napra: küldték a házi mézet, nyírfacukrot; előkerült a gyömbér, csicsóka, csicseriborsó is. Elhatároztuk, idén ilyen huncutságokat is ültetni fogunk.

Ízletes túró- és sajtkrémeket kentünk a pici szendvicsekre, amelyekhez Horváth Józsi papa szállította a natúr- és medvehagymás gyökérkenyereket mindkét csoportunknak, és természetesen ott sorakoztak a zöld kis muffinok és a „jépatojta”.

A mostmár biztosan egészséges csemetéink gyümölcsjoghurtot, müzlis csokit és dr. Lenkei Gábor kiskönyvét vihették haza ajándékba, amelyből az egészséges életmódhoz kapcsolódó jó tanácsokat hasznosíthatják.

A Mécses újság hasábjain keresztül is szeretnénk megköszönni minden támogatóknak: a családoknak, Horváth Józsefnek, a Reformélelmiszer Üzlet vezetőjének és dolgozóinak a segítséget és azt az önzetlen kedveséget, hogy termékeiket ajándékba hozták nekünk; időt, energiát szántak ránk és felajánlották segítségüket a jövőre nézve is.

A Jóisten áldását kérve szeretettel:
a katolikus óvoda dolgozói

Dienes Valéria: Bűnbocsánatról

(részlet)

A bűn magában hordozza a büntetést. Nem kell Istennek külön aktusa ahhoz, hogy megszenvedjem a bűnért az elégtételt. Olyan természetűvé vagyok teremtve, hogy a bűn elkövetésével a morális síkon megteremttem a büntetést.

Teremteni tud az emberi eszmélés, de megsemmisíteni, a létből kitörölni nem. Erre van teremtve számára a morális sík. Ott van a lét és a nemlét találkozása, mert ott a teremtésnél is nagyobb hatalom működik, a *törlés hatalma*, hogy valami *ne legyen*, ami volt.

Ez a bűnbocsánat lényege. Ez egyedül Istené. Törlés a morálisban. Hasztalan marad ott a metafizikai valóságban az elkövetett bűn, a morális valóságban nincs többé: „megbocsáttatnak a te bűneid”, és ezekkel a szavakkal véglegesen le van győzve, meg van semmisítve a bűn.

Az emberi eszmélés Isten ellen fordult. Isten visszafordította maga felé. Ezzel a morálban visszament az eltévedt óramutató a helyes időre. Most minden szándékával örök rendeltetése felé mutat.

De ennek a csodának ára van. Nem

Isten szabja azt meg külön rászegezett szándékkal, hanem a lélek már olyanná van teremtve, hogy enélkül nem is bírná a törlést. Érti, hogy dolgoznia kell érte, és ez a munka a *szenvedés*.

Meg kell dolgoznia a csodáért, érzi, hogy minden bűnbocsánat egy-egy lelki csoda. A gyóntatószékben állandóan Jézus Keze van munkában. Ez a bűnbocsátó kéz, ez a feloldozó irgalomkéz cselekszik ott a suttogások mélyén és teszi a lelkeket olyanokká, amilyeneknek eredetileg akarta őket.

Az ember magányos: bűnében éppúgy, mint erényében, érettségében. Hiába van ezer szállal beágyazva az univerzumba, hiába van otthona, gyereke és felesége.

De ez a magány nem valamiféle „műhiba”. Az ember magánya fönn-tartott hely, amit egyedül Isten kegyelme tölthet be. Könnyű vigasz nem segít rajta.

Épp ezért magányunk-lényünk legértékesebb része és már pusztá tudomásulvétele is meghaladása önmagunknak. Beckett drámái ilyen értelemben éppúgy szakrális drámák, mint a nagy görögök „kiúttalan” tragédiái voltak. Megannyi Veronika-kendő, negatív lenyomata annak a kifejezhetetlen magánynak,

A magányról

aminek először magány, aztán várakozás és végül beteljesedés a neve.

Gyötrelmes folyamat ez. Annyi azonban biztos, hogy minden előlegezett teljességnél értékesebb elhagyatottságunk, emberi nyomorunk hiteles számbavétele. Csak azok, akik fölismerték magányuk gyógyíthatatlan mélységét, realitását, kezhetnek egyáltalán reménykedni, várakozni a szó természetfeletti értelmében.

Nincs erősebb, valódibb szavunk a bennünk várakozó magány, elhagyatottság kiáltásánál, ennél a beszédes, könyörgő csöndnél, mely egyedül

azzal mutat magára, hogy van.

Pascal gondolata, hogy az élet halálra tartó agónia, nem pesszimista gondolat. Ellenkezőleg. Ez az a csend, mely egyedül képes ajkára venni az áhitott és már-már kimondhatatlan szót: alleluja! Persze, boldogok, akik már életükben rátalálnak erre a szóra. De már nem boldogtalanok azok se, akik minden hazugság és kendőzés nélkül még a beteljesülést és alleluját megelőző szavaknál tar

761tanak. Mivel az, akinek volt ereje kimondani, hogy „Uram, Uram, miért hagytál el engem?” – tévedhetetlenül és visszavonhatatlanul nincs többé egyedül.

Pilinszky János

Fiúk, Lányok!

Gyere te is közénk és légy **CSERKÉSZ!**

Szeretettel várunk minden pénteken 16 órától a Szent Anna Plébánián.

Érdeklődni:

személyesen, vagy a 06-20/7769-924 telefonszámon Hegedűs Csabánál.

Mécses

A Szent Anna Egyházközség hivatalos kiadványa

Megjelenik 200 példányban.

Szerkesztő: Tópsi Bálint

Postacím: 6600 Szentés. Erzsébet tér 2.

Nyomtatás:

Fotó-Print Stúdió, Szentés

www.fotoprint.hu

Látogassa meg honlapunkat:

www.szentannaplebania.hu

Pillanatképek az egyházközség életéből

Farsang a katolikus iskolában

Szánkózás a ministránsokkal

Szilágyi László Imádva Szeressen Istenünk A Föld Minden Nemzete

A föld minden népe imádva Szeressen
fáradt szemeink gyermekien őszintén nevéssen
az igazság Szent szava teremtsen
Istenem könyörülj a népeken.

A természet lelke adjon békességet
munkáinktól viruljanak ki a vetések
áldd meg a születendő életet,
hogy felnőve imádkozva dicsérjenek.

Az emberek boldogan ünnepeljenek
friss tavaszi lélekkel egymásért éljenek
örömeiktől a családok újjászülessenek.